

1627

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 9 grudnia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług²⁾

Na podstawie art. 87 ust. 11 pkt 3, art. 106 ust. 8 pkt 1, art. 113 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 212, poz. 1337 oraz z 2009 r. Nr 222, poz. 1760) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) będzie przedstawiał drugiej stronie umowy oryginał i kopię faktury do jej akceptacji w formie podpisu, zwanej dalej „akceptacją”, z tym że termin przedstawienia do akceptacji oryginału faktury ma tak być określony w umowie, aby było możliwe dokonanie terminowego rozliczenia podatku przez dokonującego dostawę towarów lub świadczącego usługi; kopia faktury pozostaje u dokonującego dostawę towarów lub świadczącego usługi,”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku faktur przesyłanych do akceptacji w formie elektronicznej, które w tej formie są również zwracane drugiej stronie umowy, akceptacji dokonuje się w formie elektronicznej; § 19 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”

c) uchyla się ust. 5,

d) w ust. 6 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 1 pkt 2, ust. 2—4 stosuje się odpowiednio do faktur stwierdzających dokonanie wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, jeżeli:”

2) w § 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy faktura przesłana w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatek zostawia w dokumentacji paragon dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę.”

3) w § 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku not korygujących przesłanych w formie elektronicznej przepisy § 6 ust. 4 i § 21a stosuje się odpowiednio.”

4) w § 19:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 nie stosuje się do faktur i faktur korygujących przesyłanych w formie elektronicznej. W przypadku tych faktur sprzedawca przesyła je, w tym udostępnia, nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji.”

5) w § 20:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do faktur i faktur korygujących przesyłanych w formie elektronicznej.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku faktur i faktur korygujących przesyłanych w formie elektronicznej duplikat faktury i faktury korygującej sprzedawca przesyła nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji.”

6) § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21. 1. Podatnicy są obowiązani przechowywać faktury oraz faktury korygujące, a także duplikaty tych dokumentów, do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

2. Podatnicy przechowują faktury, faktury korygujące, a także duplikaty tych dokumentów, w podziale na okresy rozliczeniowe w dowolny sposób zapewniający:

1) autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność tych faktur od momentu ich wystawienia do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego;

2) łatwe ich odszukanie;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia w zakresie swojej regulacji wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679, Nr 226, poz. 1476 i Nr 238, poz. 1578).

- 3) organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do faktur, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej umożliwiającą tym organom również przetwarzanie danych w nich zawartych.
3. Autentyczność pochodzenia, o której mowa w ust. 2 pkt 1, oznacza pewność co do tożsamości dokonującego dostawy towarów lub usługodawcy albo wystawcy faktury.
4. Integralność treści, o której mowa w ust. 2 pkt 1, oznacza, że w fakturze nie zmieniono danych, które powinna zawierać faktura.”;
- 7) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:
- „§ 21a. Faktury mogą być przechowywane w formie elektronicznej poza terytorium kraju w sposób umożliwiającą organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur.”;
- 8) w § 22:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się odpowiednio do faktur przesłanych w formie elektronicznej.”,
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Przepisy § 8—16, § 19 ust. 3, § 20 i 21 stosuje się odpowiednio.”;
- 9) w § 23 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Przepisy § 5, 9—14, 16, 17, 21 i 21a stosuje się odpowiednio do faktur wewnętrznych, o których mowa w art. 106 ust. 7 ustawy, z tym że w przypadku:”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Minister Finansów: w z. *W. Szczuka*